

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fülöp Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt megindított és a Miskolci Munkaügyi Bíróság 5.M.1437/2008/17. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Miskolci Munkaügyi Bíróság 5.M.1437/2008/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.000 /huszonötezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az állam javára külön felhívásra 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

Az alperes a felperes által üzemeltetett 0-24 órában nyitva tartó panzióban 2008. június 13-án 21 óra 40 perc és 22 óra 40 perc között munkaügyi ellenőrzést tartott, ahol F. I. munkavállaló bemutatta a 2008. június havi munkaidő-nyilvántartást. A munkavállaló jegyzőkönyvi nyilatkozata szerint a bejegyzések nem minden tekintetben fedik a valóságot. A bemutatott jelenléti íven H. H. munkavállaló részéről az utolsó bejegyzés a 8 órás munkakezdés 2008. június 11-én, ezt követően az ellenőrzés időpontjáig bejegyzés nem szerepelt. M. M. munkavállaló tekintetében 2008. június 2-ától június 5-éig található bejegyzés. Szombat, vasárnapi napokon munkavégzésre utaló bejegyzés feltüntetésre nem került.

Az ellenőrök fényképpel rögzítették a vizsgált dokumentumok tartalmát, és összehasonlították a bevételi pénztárbizonylatok keltének dátumát a jelenléti ív adataival. Az ellenőrzés ideje

alatt a felperes távollévő képviselője telefonon értesült az eseményről.

A felperes 2008. június 16-án panasszal fordult a felügyelőséghez, amelyben arra hivatkozott, hogy a magukat a munkaügyi felügyelőség ellenőrének kiadó személyek ismeretlen tartalmú, jogosulatlan ellenőrzést folytattak. Sérelmezte az intézkedés lefolytatásnak időpontját és az eljárás módját. A szerinte jogosulatlan gazdasági adatszerzés miatt kárigény-fenntartással élt. Kérte, hogy az eljárást haladéktalanul szüntessék meg.

Az alperes Felügyelősége 2008. június 17-én - a felperes részére 2008. június 24-én kézbesített - értesítésében munkaügyi eljárás megindításáról tájékoztatta a felperest, amely a június 13-án lefolytatott munkaügyi ellenőrzésre utalt.

A felperes képviselője 2008. június 20-án 8 órakor megjelent az elsőfokú hatóság m.-i irodájában, ahol tájékoztatták az ellenőrzés megállapításairól. A felperes a munkaügyi nyilvántartások bemutatását mindaddig megtagadta, amíg a panasz tárgyában nem döntöttek.

Az elsőfokú hatóság igazgatója a felperes panaszára a 2008. július 04-én kelt levelében válaszolt.

Az alperes Igazgatója 2008. június 31-én kelt határozatával a felperessel szemben 500.000 forint munkaügyi bírságot szabott ki, és kötelezte, hogy tartsa be a munkaidő adatainak nyilvántartására vonatkozó törvényi előírást. A határozat az ellenőrzés helyszínén fellelhető dokumentumok alapján megállapította, hogy 2008. június hónapban a munkáltató három fő munkavállaló által teljesített munkaidőről nem vezetett a valóságnak megfelelő nyilvántartást. A határozat bírságnövelő tényezőként vette figyelembe a munkáltató ellenőrzést hátráltató magatartását, valamint a munkaügyi nyilvántartások bemutatásának megtagadását.

Az elsőfokú határozat ellen a felperes fellebbezéssel élt. Arra hivatkozott, 2008. június 20-án a törvényességi panaszának kivizsgálása céljából jelent meg az alperesnél, A közigazgatási eljárás során ezután érdemben már nem hallgatták meg, majd 2008. augusztus 11-én annak ellenére kézbesítették a 2008. július 31-ére datált elsőfokú határozatot, hogy panaszának elbírálására még nem került sor. Sérelmezte a Ket. 88. §, 289. §, 390. § (1)-(2), 91. § (1)-(2) és 91. § (3) bekezdése, valamint 92. § (4) bekezdésében foglaltak megszegését. Arra hivatkozott, hogy hétvégén és éjszaka kizárólag a felperesi képviselő és a tulajdonos végez munkát. F. I. csupán azért tartózkodott az ellenőrzés helyszínén, mert a tulajdonos egy üzleti megbeszélésről nem ért vissza időben.

Az alperes a fellebbezést elutasította és az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indoklásában részletesen indokolta, hogy a felperes eljárási kifogásait miért tartja indokolatlannak. Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság tévesen értékelte bírságnövelő tényezőként a munkáltató eljárás során tanúsított magatartását, álláspontja szerint azonban a kirótt összeg ennek figyelmen kívül hagyásával is arányban áll a jogsértés tárgyi súlyával.

A felperes keresettel élt a másodfokú közigazgatási határozat ellen. Keresetében kérte a határozat megsemmisítését, az eljárás megszüntetését, költségeinek és az eljárással okozott kár megtérítését is. Továbbra is vitatta az eljárás jogszerűségét. Fenntartotta, 2008. június 20-án mindenekfelett azt kívánta elérni, hogy panaszára választ kapjon. Arra hivatkozott, hogy a pénzügyi zárások keletkezésének dátuma a munkavállaló munkaidejére nézve nem hordoz információt.

A Miskolci Munkaügyi Bíróság 5.M.1437/2008/17. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Nem találta megalapozottnak a felperes eljárásjogi kifogásait és megállapította, hogy a rendelkezésére álló adatok alapján a hatóság jogszerűen járt el, amikor a hiányosan vezetett munkaidő-nyilvántartásra alapítottn hozta meg a határozatát.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel. Kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül, illetve keresetének adjon helyt.

Arra hivatkozott, hogy a munkaügyi bíróság ítélete megalapozatlan, mert kizárólag a hatóság által előadott tényállást állapította meg, és abból téves és jogszabályellenes következtetést vont le. A bíróság figyelmen kívül hagyta az ellenőrzés lefolytatására és annak dokumentálására vonatkozó eljárási szabályokat, amit megalapozatlanul indokoltak azzal, hogy F. I. a munkáltató képviselőjében volt jelen. A jelenlévő munkavállaló később visszavonta és az eljárás során következetesen tagadta az ellenőrzés során az alperes ellenőrei által „fenyegetéssel kicsikart” írásos tanúvallomását, ezért annak felhasználása megalapozatlan.

A felperes szerint a 2008. június 20-án tartott megbeszélés alkalmával a munkaügyi eljárás még meg sem indult, ezért az alperes a munkáltató részéről alaptalanul várta tőle a nyilatkozatot, illetve a bizonyítékok bemutatását. Sérelmezte, hogy panaszát az elsőfokú munkaügyi határozat meghozatalát követően a határozat elleni fellebbezési határidő lejártá után kézbesítették. Fenntartotta, hogy panaszjoga gyakorlása az Alkotmány kifejezett rendelkezésén nyugszik. A munkaügyi bíróság - erre hivatkozással tett - a nyilatkozatát tévesen értékelte akként, hogy a hatósággal

való együttműködést teljeskörűen és véglegesen megtagadta volna. Az eljárás lépéseinek kronológiája és a perben becsatolt alperesi iratok alátámasztják, hogy az alperes valójában nem vette figyelembe a munkáltató védekezésére, és semmilyen eljárási jogszabályt nem tartott szükségesnek betartani. Mindebből arra következtetett, hogy a határozatban megtestesülő szankció alkalmazására azért került sor, mert élt a panasztétel alkotmányos jogának gyakorlásával.

Sérrelmezte, hogy a munkaügyi bíróság az általa felajánlott bizonyítékokat nem vizsgálta, azok vizsgálatára, véleményezésére az alperest sem kötelezte. A határozatban írt három munkavállaló egyike sem dolgozik hétvégenként, mert ilyenkor a tulajdonosok végzik ezt a munkát. A jelenléti íven rögzített adatok ellenőrzésére alkalmatlan a bevételi pénztárbizonylatok dátumának vizsgálata. A munkaügyi ellenőrzés során nem volt az eljáró hatóság birtokában valamennyi, a munkaidőre vonatkozó irat, a bírósági eljárás során pedig ugyan rendelkezésre állt volna, de ezek értékelését a bíróság nem tartotta indokoltnak.

Elismerte, hogy M. M. a jelenléti ívek vezetésére vonatkozó szabályokat nem tartotta be, azonban ez nem róható a munkáltató terhére, továbbá a munkavállalónak hátránya nem keletkezett. Emiatt a megállapított jogsértés és a kiszabott büntetés mértéke nem áll arányban.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását és a Miskolci Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A perbeli határozatban foglalt eljárás szabályossága és a kötelezés alapját képező tények tekintetében a bíróság bizonyítást folytatott le.

A közigazgatási határozat meghozatala során a Ket. szabályainak megsértése akkor vezethet a megtámadott határozat ítélettel történő hatályon kívül helyezésére, ha a jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére kihat, valamint a bírósági eljárásban nem orvosolható.

Az Alkotmány 64. §-a értelmében mindenkinek joga van arra, hogy egyedül vagy másokkal együttesen írásban kérelmet vagy panaszt terjesszen az illetékes állami szerv elé, a panasz intézménye

azonban független az aktuálisan folyó jogi eljárástól és az ott érvényesíthető jogorvoslati lehetőségektől. Téves ezért a felperesnek a panasz elbírálásának prioritására való hivatkozása. A panaszjog gyakorlása nem mentesít a párhuzamosan folyó eljárásban felmerülő kötelezettségek elmulasztásának következményei alól, ezért a munkaügyi bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy az alperes a felperes nyilatkozata, adatszolgáltatása hiányában is a rendelkezésére álló adatokra jogszerűen alapította határozatát.

A felperes az egyéb sérelmezett eljárásjogi kifogásaival kapcsolatban a másodfokú közigazgatási határozatban részletes és megalapozott tájékoztatást kapott. A munkaügyi bíróság ezekkel kapcsolatban helytállóan állapította meg, hogy az eljárási jogszabálysértések nem állnak fenn. Az alperes F. I. munkavállalót az eljárás során egyértelműen tanúként kezelte, ennek ellenkezőjére nincs adat. A Ket. hatósági ellenőrzésről szóló 87-94. §-ai szempontjából annak van jelentősége, hogy az ellenőrzés lefolytatása során jelen van-e ügyfél vagy annak alkalmazottja, csak ezek hiányában szükséges az ellenőrzés dokumentálására vonatkozó szigorúbb garanciális szabályok alkalmazása.

A keresettel támadott bírságoló határozat a munkaidő-nyilvántartás hiányos vezetésén alapul, megállapításai a munkaügyi ellenőrzés idején feltárt tényeken nyugszanak. A Pp. 206. §-a alapján a bíróság okszerűen mérlegelte F. I.-nak a közigazgatási eljárásban illetve a per során tett nyilatkozatait, továbbá nincs adat arra sem, hogy a felperes utasítása vagy belső szabályzatai alapján a felperes dolgozóinak a pénzügyi dokumentumokat a keletkezésüktől eltérő dátummal kellett elkészíteniük. A tényállás felderítése során alappal mellőzte a munkaügyi bíróság a felperes által hivatkozott - utóbb már szabályosan kitöltött - jelenléti ívek vizsgálatát, és helyesen állapította meg, hogy nincs jelentősége e körben a felperesnél rendszeresített belső pénzügyi szabályzatok tartalmának, vagy annak, hogy a határozatban megjelölt munkavállalókon kívül a tulajdonos illetve más munkavállaló is ellátja-e az adott munkakört.

Mivel a munkaügyi bíróság a bizonyítás során nem állapított meg az alperes határozatának jogalapját jelentő tényektől elérő vagy azokkal ellentétes adatokat, ezért megalapozatlan a felperes felülvizsgálati hivatkozása a közigazgatási bírság összegének mérséklése tekintetében is.

Fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a Miskolci Munkaügyi Bíróság 5.M.1437/2008/17. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére; a felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló,

1990. évi XCIII. törvény 43. § és 39. § (3) bekezdés d) pontján
alapul.

Budapest, 2010. szeptember 15.

**Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr.
Földényi Gyuláné s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő